

เวียดนามเร่งปรับภาคเกษตรรับกฎระเบียบ EU มุ่งรักษาสวนแบ่งตลาดและใช้ประโยชน์จาก EVFTA

1. เนื้อข่าว

สหภาพยุโรป (EU) เดินหน้าปรับปรุงและยกระดับความเข้มงวดของกฎระเบียบการนำเข้าสินค้าอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรของเวียดนามต้องเร่งปรับกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับมาตรฐานของตลาดปลายทาง โดยเฉพาะข้อกำหนดด้านความปลอดภัยอาหาร ปริมาณสารตกค้าง และมาตรการกักกันสัตว์และพืช ทั้งนี้ สหภาพยุโรปเป็นตลาดส่งออกสำคัญของสินค้าเกษตร ป่าไม้ และประมงของเวียดนาม ซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปและเวียดนาม (EU-Vietnam Free Trade Agreement: EVFTA) อย่างไรก็ตาม การใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษียังคงก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด จำเป็นต้องควบคู่กับการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ไม่มีภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) อย่างเคร่งครัด โดยผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยตั้งแต่ต้นทางตลอดจนการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันและการเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปในระยะยาว

นาย Ngo Xuan Nam รองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของเวียดนาม (Vietnam Sanitary and Phytosanitary Authority) กล่าวว่า สหภาพยุโรปให้ความสำคัญอย่างมากกับการควบคุมค่าปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาต (Maximum Residue Levels: MRLs) สำหรับสารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช โดยตั้งแต่ต้นปี 2569 สหภาพยุโรปได้ออกประกาศแจ้งการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอาหารประมาณ 90 ฉบับ และล่าสุดได้ออกประกาศแจ้งเพิ่มเติม 7 ฉบับเกี่ยวกับการปรับค่าปริมาณสารตกค้างสูงสุดสำหรับสารออกฤทธิ์ (Active Substances) หลายประเภท ซึ่งสารบางชนิดที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในเวียดนามอาจถูกกำหนดค่าตกค้างในระดับต่ำเพียง 0.01–0.05 ส่วนในล้านส่วน (parts per million: ppm) โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อสินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนาม เช่น พริก พริกหวาน มะม่วง ชา กาแฟ และพริกไทย ทั้งนี้ สารออกฤทธิ์ 2 รายการจากประกาศล่าสุดเป็นสารที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในเวียดนาม

โดยกฎระเบียบภายในประเทศอาจยอมให้มีสารตกค้างได้สูงถึง 10 ppm ขณะที่สหภาพยุโรปมีแนวโน้มกำหนดค่าดังกล่าวสำหรับสินค้าบางประเภท เช่น มะม่วงและมะเขือเทศ ไว้เพียง 0.01–0.05 ppm จึงสะท้อนว่าการปฏิบัติตามมาตรฐานภายในประเทศของเวียดนามเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการรับรองว่าสินค้าจะเป็นไปตามข้อกำหนดของตลาดสหภาพยุโรป

ด้วยเหตุนี้ ผู้ส่งออกจึงจำเป็นต้องควบคุมการปฏิบัติตามข้อกำหนดตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การคัดเลือกสารออกฤทธิ์ที่ได้รับอนุญาตและเหมาะสมกับสินค้า การกำหนดอัตราและช่วงเวลาการใช้สาร การปฏิบัติตามระยะเว้นก่อนการเก็บเกี่ยว (Pre-Harvest Interval: PHI) ตลอดจนการตรวจสอบระดับสารตกค้างก่อนการเก็บเกี่ยวและก่อนส่งออก เพื่อให้มั่นใจว่าสินค้าสามารถปฏิบัติตามค่า MRLs ของประเทศปลายทางได้ โดยกฎระเบียบใหม่ของสหภาพยุโรปคาดว่าจะประกาศในวันที่ 1 มีนาคม 2570 และมีผลบังคับใช้ภายใน 20 วัน นับจากวันที่ประกาศ ซึ่งเวียดนามจะมีระยะเวลาประมาณ 6 เดือนในการเตรียมความพร้อมและปรับปรุงกระบวนการผลิตและระบบควบคุมที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่มีรอบการผลิตยาว ดังนั้น การติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบล่วงหน้าจึงมีความสำคัญต่อการลดความเสี่ยงด้านการส่งออกและการรักษาความต่อเนื่องในการเข้าสู่ตลาด

นอกจากข้อกำหนดด้านสารตกค้างแล้ว เวียดนามยังต้องให้ความสำคัญกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) และการควบคุมศัตรูพืช ณ ด่านชายแดน โดยปัจจุบันสินค้าเวียดนาม 4 กลุ่ม ได้แก่ พริกหวาน แก้วมังกร ทูเรียน และกระเจี๊ยบเขียว อยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้านความถี่ในการตรวจสอบ ณ ด่านชายแดนของสหภาพยุโรป (Border Control Frequency) ซึ่งสหภาพยุโรปจะทบทวนระดับความถี่ในการตรวจสอบสินค้าแต่ละกลุ่มและแต่ละประเทศทุก 6 เดือน ขณะเดียวกัน สหภาพยุโรปยังมีบัญชีรายชื่อสิ่งมีชีวิตศัตรูพืชที่เป็นอันตราย (Harmful Organisms) ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุม ณ ด่านชายแดน โดยมีการตรวจพบแมลงวันผลไม้ในส้มโอจากเวียดนาม ส่งผลให้สำนักงานมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของเวียดนามแนะนำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมศัตรูพืชในพื้นที่การผลิต โดยเฉพาะหากเวียดนามมีเป้าหมายที่จะขยายการส่งออกสินค้าดังกล่าวไปยังสหภาพยุโรป

ในทางกลับกัน การปรับปรุงมาตรการของสหภาพยุโรปบางด้านอาจสร้างโอกาสใหม่แก่ผู้ประกอบการเวียดนาม โดยสหภาพยุโรปกำลังลดความถี่ในการตรวจสอบ ณ ด่านชายแดนสำหรับอาหารแปรรูปบางประเภทที่ประเมินว่ามีความเสี่ยงในระดับต่ำ เช่น ธัญพืชแปรรูป มันฝรั่งทอด ผลไม้และผักแปรรูป และซอส ซึ่งอาจเอื้อให้ผู้ประกอบการเวียดนามเพิ่มสัดส่วนสินค้าที่ผ่านกระบวนการแปรรูปในโครงสร้างการส่งออก และเป็นแรงจูงใจให้ภาคการเกษตรปรับจากการส่งออกวัตถุดิบไปสู่สินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

สำหรับสินค้าเกษตร ป่าไม้ และประมงโดยรวม สหภาพยุโรปนำเข้าสินค้ากลุ่มดังกล่าวประมาณ 35,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี และถือเป็นหนึ่งใน 3 ตลาดสำคัญของเวียดนาม แม้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีภายใต้ EVFTA จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเวียดนาม แต่การรักษาและขยายการเข้าถึงตลาดยังขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยและการกักกันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดจากสัตว์ (Products of Animal Origin) ซึ่งสหภาพยุโรปยังคงปรับปรุงค่าปริมาณสารตกค้างสำหรับสารบางประเภทและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับรายการสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า ขณะที่เวียดนามอยู่ระหว่างการผลักดันเพื่อขยายการเข้าถึงตลาดสำหรับเนื้อสัตว์ นมและผลิตภัณฑ์จากนม ไข่และผลิตภัณฑ์จากไข่ เพิ่มเติมจากสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกแล้ว

ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลของสหภาพยุโรปจะเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ผู้ประกอบการเวียดนามต้องเตรียมความพร้อม โดยสหภาพยุโรปอยู่ระหว่างพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการดำเนินพิธีการที่มีใช้พิธีการศุลกากรด้านการเกษตร (Electronic system for Agricultural Non-Customs Formalities: ELAN) ซึ่งคาดว่าจะนำมาใช้เต็มรูปแบบในปี 2571 ระบบดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนการออก การบริหารจัดการ และการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบดิจิทัล สามารถตรวจสอบข้อมูลแบบทันที ลดการใช้เอกสารกระดาษ และอาจช่วยลดระยะเวลาในการดำเนินพิธีการศุลกากรและการตรวจปล่อยสินค้า ดังนั้น เวียดนามมีระยะเวลาประมาณ 18 เดือนในการเร่งพัฒนาระบบข้อมูลภาคการเกษตรให้เป็นดิจิทัล ตลอดจนปรับมาตรฐานเอกสารและกระบวนการบริหารจัดการให้มีรูปแบบที่สอดคล้องและสามารถรองรับระบบดังกล่าวได้

ในภาพรวม การเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบของสหภาพยุโรปจำเป็นต้องได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเป็นระบบและบูรณาการระหว่างหน่วยงานกำกับดูแล ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ โดยภาคธุรกิจไม่ควรจำกัดการดำเนินงานอยู่เพียงการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน แต่ควรติดตามร่างกฎระเบียบและแนวโน้มการปรับปรุงมาตรฐานของสหภาพยุโรปอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มีระยะเวลาเพียงพอในการปรับกระบวนการผลิตและระบบควบคุม ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวจำเป็นต้องเปลี่ยนจากแนวคิดการตรวจสอบเพื่อการส่งออกไปสู่การควบคุมกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามข้อกำหนดเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่มีความเสี่ยงสูงด้านสารตกค้างและศัตรูพืช ซึ่งควรเริ่มควบคุมตั้งแต่พื้นที่การผลิต ผ่านการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรอย่างถูกต้อง การจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการติดตามตรวจสอบก่อนการเก็บเกี่ยว

ทั้งนี้ แม้การเพิ่มความเข้มงวดของกฎระเบียบและมาตรฐานของสหภาพยุโรปจะเพิ่มภาระด้านต้นทุนและการปรับตัวให้แก่ผู้ผลิตและผู้ส่งออกของเวียดนาม แต่ในอีกด้านหนึ่งยังเป็นแรงผลักดันให้ภาคการเกษตรยกระดับคุณภาพสินค้า ปรับโครงสร้างการผลิต และพัฒนาระบบการผลิตให้มีความโปร่งใสปลอดภัย และยั่งยืนมากขึ้น ดังนั้น การติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบอย่างเป็นระบบ การปรับปรุงกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับมาตรฐานของตลาดปลายทาง การพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการเร่งเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัล จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งตลาดของสินค้าเกษตรเวียดนามในสหภาพยุโรป ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ภายใต้ EVFTA และการขยายตลาดสินค้าเกษตรเวียดนามในระยะต่อไป

(แหล่งที่มา <https://vietnamnews.vn/> ฉบับวันที่ 5 ตุลาคม 2569)

2. วิเคราะห์ผลกระทบ

สหภาพยุโรป (EU) เป็นหนึ่งในตลาดส่งออกสำคัญของเวียดนาม โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งได้รับประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปและเวียดนาม (EU-Vietnam Free Trade Agreement: EVFTA) ที่ช่วยลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาด อย่างไรก็ตาม การใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษทางภาษีให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กับการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้า เนื่องจาก EU ยังคงปรับปรุงและเพิ่มความเข้มงวดของข้อกำหนดการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยอาหาร ปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาต และการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันและการเข้าถึงตลาดในระยะยาว

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเวียดนามระบุว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 เวียดนามมีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศรวม 888,020 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.5 และการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.7 สำหรับการค้ากับสหภาพยุโรป เวียดนามส่งออกมูลค่า 50,770 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.7 และนำเข้ามูลค่า 14,710 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ของเวียดนามในช่วงดังกล่าวมีมูลค่าประมาณ 56,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 โดยสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ และประมงหลักที่ส่งออกไปยังตลาดยุโรปมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 13.5 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าว ทั้งนี้ EU นำเข้าสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ และประมงประมาณ 35,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี และเป็นหนึ่งใน 3 ตลาดหลักของเวียดนาม ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนถึงศักยภาพของตลาด EU ในฐานะแหล่งสร้างรายได้จากการส่งออก อย่างไรก็ตาม การขยายมูลค่าการค้าอย่างต่อเนื่องจะเกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืนต่อเมื่อผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านมาตรฐานและการนำเข้าของตลาดปลายทางได้อย่างครบถ้วน

ประเด็นสำคัญสำหรับผู้ผลิตและผู้ส่งออกเวียดนามต้องเร่งปรับตัวคือ การกำหนดค่าปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาต (Maximum Residue Levels: MRLs) ของ EU ซึ่งมีการทบทวนอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่ต้นปี 2569 สหภาพยุโรปได้ออกประกาศแจ้งการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอาหารประมาณ 90 ฉบับ และมีประกาศเพิ่มเติมอีก 7 ฉบับเกี่ยวกับการปรับค่าปริมาณสารตกค้างของสารออกฤทธิ์ (Active Substances) หลายประเภท ทั้งนี้ สารบางชนิดที่ยังได้รับอนุญาตให้ใช้ในเวียดนามอาจถูกกำหนดค่าตกค้างในสหภาพยุโรปไว้ในระดับต่ำเพียง 0.01–0.05 ส่วนในล้านส่วน (Parts per Million: ppm) ส่งผลโดยตรงต่อสินค้าส่งออกสำคัญ เช่น พริก พริกหวาน มะม่วง ชา กาแฟ และพริกไทย สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในประเทศเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอสำหรับการส่งออกไปยังตลาดที่มีมาตรฐานเข้มงวด ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องบริหารจัดการการผลิตตั้งแต่ต้นทาง ตั้งแต่การคัดเลือกและควบคุมการใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การกำหนดระยะเว้นก่อนการเก็บเกี่ยว การตรวจวิเคราะห์สารตกค้าง ตลอดจนการจัดทำข้อมูลแหล่งผลิตและระบบตรวจสอบย้อนกลับที่น่าเชื่อถือ เพื่อจำกัดความเสี่ยงจากการถูกแจ้งเตือน ปฏิเสธการนำเข้า หรือสูญเสียความเชื่อมั่นจากผู้นำเข้า ซึ่งอาจส่งผลต่อรายได้ของเกษตรกร ต้นทุนของผู้ส่งออก และความต่อเนื่องของห่วงโซ่อุปทาน

ในเชิงเศรษฐกิจและการปรับโครงสร้างภาคการผลิต ความเข้มงวดของสหภาพยุโรปกำลังผลักดันให้ภาคเกษตรเวียดนามเปลี่ยนจากแนวทางการตรวจสอบสินค้าเมื่อใกล้ส่งออกไปสู่การควบคุมกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามข้อกำหนดของตลาดปลายทางตั้งแต่ต้นน้ำ โดยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลในเวียดนาม ผู้ผลิต ผู้รวบรวมผลผลิต โรงงานแปรรูป และผู้ส่งออก เพื่อกำหนดมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพให้สอดคล้องกัน แม้การดำเนินการดังกล่าวจะเพิ่มภาระด้านต้นทุน การตรวจวิเคราะห์ และการบริหารจัดการในระยะแรก แต่ในระยะยาวจะช่วยลดความสูญเสียจากการส่งออก เพิ่มความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน และเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของสินค้าเวียดนาม นอกจากนี้ การยกระดับมาตรฐานเพื่อรองรับสหภาพยุโรปยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับตลาดส่งออกอื่นที่มีข้อกำหนดใกล้เคียงกัน ช่วยลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำระบบรับรองคุณภาพ และเพิ่มโอกาสในการขยายตลาด ขณะเดียวกัน การพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มจะช่วยลดการพึ่งพาการส่งออกวัตถุดิบ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และกระจายความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรขั้นต้น

ดังนั้น EVFTA จึงมิได้เป็นเพียงเครื่องมือในการลดอุปสรรคทางภาษี แต่ยังเป็นแรงผลักดันให้เวียดนามพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าให้สอดคล้องกับกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ โดยภาครัฐและภาคธุรกิจควรให้ความสำคัญกับการติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบสหภาพยุโรป การพัฒนาระบบข้อมูลและการตรวจสอบย้อนกลับ การควบคุมคุณภาพในระดับพื้นที่ผลิต ตลอดจนการสนับสนุนให้เกษตรกรและผู้ประกอบการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบรับรองมาตรฐานที่จำเป็นได้อย่างเหมาะสม หากเวียดนามสามารถบูรณาการมาตรการเหล่านี้เข้ากับนโยบายส่งเสริมการส่งออกและการพัฒนาสินค้ามูลค่าเพิ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะช่วยลดความเสี่ยงจากมาตรการที่มีใช้ภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) รักษาส่วนแบ่งตลาดในสหภาพยุโรป และเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ภายใต้ EVFTA ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนในระยะยาว

3. นำเสนอโอกาส/แนวทาง

การที่สหภาพยุโรปยกระดับมาตรฐานการนำเข้าสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะข้อกำหนดด้านปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาต ความปลอดภัยอาหาร และการตรวจสอบย้อนกลับ เพิ่มความเสี่ยงและต้นทุนการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกสินค้าเกษตรไปยังสหภาพยุโรป ทั้งโดยตรงและผ่านห่วงโซ่อุปทานในเวียดนาม ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการไทยที่ดำเนินธุรกิจหรือจัดหาวัตถุดิบจากเวียดนามอาจเผชิญความเสี่ยงจากการที่สินค้าไม่ผ่านมาตรฐาน การถูกปฏิเสธนำเข้า และการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน อย่างไรก็ตาม การยกระดับมาตรฐานของเวียดนามยังอาจเพิ่มการแข่งขันในตลาดสหภาพยุโรป โดยเฉพาะสินค้าที่เวียดนามได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ความตกลง EVFTA

ผู้ประกอบการไทยควรติดตามการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบของสหภาพยุโรปอย่างใกล้ชิด และกำหนดมาตรฐานการผลิตให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของตลาดปลายทาง โดยให้ความสำคัญกับการควบคุมการใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การตรวจวิเคราะห์สารตกค้าง การรับรองแหล่งที่มาของวัตถุดิบ และการจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน สำหรับผู้ประกอบการที่ลงทุนหรือจัดซื้อสินค้าในเวียดนาม ควรประเมินความพร้อมของผู้ผลิตและคู่ค้า รวมถึงกำหนดเงื่อนไขด้านคุณภาพและความปลอดภัยในสัญญาจัดซื้ออย่างชัดเจน นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อรองรับการตรวจสอบเอกสารและข้อกำหนดการนำเข้าที่มีแนวโน้มเปลี่ยนผ่านสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงด้านการค้าและเพิ่มความต่อเนื่องในการส่งมอบสินค้า

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไทยสามารถใช้โอกาสจากการปรับตัวของภาคเกษตรเวียดนามในการขยายความร่วมมือด้านเทคโนโลยีการเกษตร ระบบตรวจสอบสารตกค้าง บรรจุภัณฑ์ การตรวจสอบย้อนกลับ และการพัฒนามาตรฐานการผลิต ตลอดจนการลงทุนหรือร่วมมือแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าและกระจายตลาดส่งออก โดยเฉพาะสินค้าแปรรูปที่มีศักยภาพในการตอบสนองความต้องการของตลาดสหภาพยุโรปและตลาดพรีเมียมอื่น ๆ ขณะเดียวกัน ผู้ส่งออกไทยควรเร่งยกระดับมาตรฐานสินค้าและประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันทั้งในตลาดสหภาพยุโรป และตลาดเวียดนาม ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวจะเอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่สามารถสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ ความปลอดภัย ความโปร่งใส และความยั่งยืนของสินค้าได้อย่างเป็นรูปธรรม